

PERIÒDICH POLITICH VERMELL

== SALUT PÚBLICA == INTERESSOS POPULARS == ARTS Y LLETRAS ==

Redacció y Administració: carrer de Ronda de la Universitat, número 6, Barcelona

— VENTA: 25 exemplars, 1 pesseta; Un número, 2 quartos. — Surt a llum los diuenres ab tota regularitat. — SUSCRIPCIÓ: Espanya, 8 sala primera; Pátranger, 16. —

MOSTRA DE FE

En la provincia d'Albacete, tenen una verdadera plaga de llagostes.

Y qué dirian que fan pera lliurar-se de tal calamitat?

Com si'l clero fos l'empresari de la destrucció del insecte, surten los capellans algun dematí en professó, se'n van al camp ab unas quantas dotzenas de devots, y allí desde un turonet s'atipan de pegar cops de salpacer ab aygua beneyta, esperant d'aquest modo matar la cuca ab ajuda de la Providencia.

Pero com la senyora Providencia's Deu guardar los miracles per la setmana dels tres dijous, la llagosta continúa fent de las sevas, y pax vobis.

Pero vetaquí que'l comandant militar de aquella provincia, que no deu refiar-se gayre de la Providencia, en loch d'acudir a la professó a que habia sigut invitat, agafá una vintena de soldats y se'n aná per un altre cantó a manejar uns altres salpacers sense aygua beneyta, pero mes conviencents per las llagostas: unas palas á propòsit pera matarlas.

Y quan los ministres de Deu tornavan al poble sens haber lograt ab sas oracions malchida la cosa de profit, los soldats portavan ja destruhits mes de cent arrobas d'insectes.

Y creuran ara vostés que'l poble va apendre algo en aquesta lliçó tan senzilla com eloqüent?

Donchs no senyors; lo poble, fent coro al clero, ha murmurat de la heretija del comandant militar, que prefereix matar la llagosta á cops de pala y no de salpacer, y que ha perdut la fe en l'aygua beneyta pera posarla en la activitat de la persona.

Y tant ha pujat lo tolle tolle contra l'insecticida comandant, que al organisar un'altra batuda anti-professional pera matar mes llagostas s'ha trobat ab que fins los mateixos propietaris dels terrenos ahont los soldats anavan á destruhir la plaga, (fins los mateixos propietaris: los rebian malament, y tancavan moltas vegadas las portas de sas masias pera no donarlos ni aygua.

(Pot donarse mes gràfica pintura dels llistats partidaris dels procediments clericals?)

Aquí no hi ha mes que dir, sino que qui valga dur albarda, que la porti, y bon profit li fassi.

La llástima es que 'ls rectors no comensin á predicar que'l noble distintiu de la religió es caminar de quatre grapas.

A SALLENT

DESCRIPCIÓ-BESSENTA DELS JOCHS CLERICALS VERIFICATS AQUESTOS ÚLTIMS DIAS

Es, lectores meus, lo que vull explicarlos un sens fi de funcions, las quals nos han divertit molt als amants de la tauromaquia clerical.

Primerament comensaré per explicarlos alguna cosa de lo que era y valia lo predicayre sagrat que varem tenir uns quants dias á predicar pel mes de Maig, en aquesta tan atortunada com ditxosa vila, tocant á qüestions sagristanescas, d'ensa que dirigeix lo remat misich, lo extraordinariet y extraordinaríssim don Joseph Esquerriá.

Donchs sí, aquell bramayre que he citat, lo qual segons hi sentit á dir s'anomena (¿pare?) Ramonet, feya uns sermons que no hi habia mes que escoltar.

No sé si seria germá d'aquells que á lo millor de las prédicas sortian parlant del forat del Infern; pero sí no es germá d'aquells, consti que s'hi assembla bon xich, tant, que fins jo'm penso que son enconcats d'una mateixa llet.

Feya uns sermons furibundos, en los quals desplegava tota la seva retórica mística, parlant continuament de algo de las novyas y dels noys y de dinamitre y de pólvora, ab que habia de comensar son sermó l'endemá.

Lo cert es que feya riure, per lo qual, feya un lleno cada dia.

En lo sermó fet lo divendres de la setmana passada, parlant del jubileo que havia de fer-se lo diumenje, en obsequi al Sr. Morgades, bisbe de Vich, digué entre altres cosas: «Fills meus, demá passat farem lo jubileo, y per tal motiu, demá hi haurá capellans que per mes comoditat dels devots y devotas, se posarán á confessar á las quatre del dematí y no pararán fins que no hi hagi penitents, per cumplir ab la parroquia. Per lo tant, germans meus, vos prego que demá no fasséu falta á confessar sobre tot; no hi fa res que cancéu als confessors, mireu entre tots si podéu reventar-ne algun (paraules textuales que tants quants mes ne reventeu, mes content estare jo.»

Aquestas paraulas pronunciadas ab accent segarrete varen produhir entre l'auditori lo seu efecte, puig que l'endemá varen acudir á la reixa dels pecats... los mateixos de sempre.

Lo dissapte al vespre arribá lo xinyor bisbe y lo pare Ramonet va posarse á cridar en lo moment de la arribada:

— ¡Viva el señor Obispo! — qual viva fou contestat ab un badall (¡aaay...!) per part dels presentants.

Lo diumenje á la tarde va fer-se lo anunciad jubileo acudinhi lo senyor Matxo roig, (ey, si vai á dirho) lo senyor bisbe de Vich en persona, lo senyor Esquerriá y demés capitants Menyas (vulgo vicaris), que's cuidavan de posar en ordre la professó.

Lo demés ja poden contarho: beyatas farine-ras, monjas, novyas d'aquellas que no troban nuvi, es á dir, tota la escuma pura y verdadera que s'enclou dintre de la mística Sallent.

Al veurer al doctor Esquerriá al costat del bisbe, van venirme á la memoria aquells versos tan llástimosos:

Aquí s'acaba la historia de la noia anomenada coc... a encisar... ada que un pillot que coneix jo se com... ja

y que á algú que vosté sab y jo també, li valgueren lo dextero.

Acabada la professó lo senyor Morgades prengué la paraula pera parlar (com es natural) contra los periódich heretjes.

Deva aixís, mes ó menos: «Quan vejéu á algú que tinga á las mans algun d'aquests periódichs, sparteusen; y si 'us diuhen si voleu llegirlos, doneculos una garrotada per pocs-vergonyas.

«En los establiments que sapiguéu que tinguin d'aquets periódichs no hi aneu á comprar res, puig d'aquesta manera vos féu cómplices de pecat mortal, per lo qual vos esperan las terribles penas del Infern!»

No cal dir que tots los oyents quedarian estupefactos al sentir los arguments adahits pel senyor Bisbe.

Deyan alguns: — Ahont anirem á comprar, donchs, si no hi ha cap establiment en aquesta vila que no estiga impregnat d'aquesta classe de papirs?

Mes jo 'ls contestava:

— Qui 'us fa fer cas d'aquestas paraulas? Aixó es que'l senyor Bisbe's ha volgut divertir y no sabia com ferho, homes.

Al vespre del mateix diumenje, gran conferencia burrical-instrumental, organizada pe 'ls llistos en una de las salas de la ructuria.

Al veure l'afany que tenian á portar cadiras, tot pera reunir-se y ferse ben veurer als ulls del senyor Morgades, van venirme al pensament aquells versos ab que comensa una faula del inmortal Iriarte, que diu:

«Ciertos animalitos todos de cuatro pies, á la gallina ciega jugaban una vez.»

Y fet y fet casi no va ser res mes que una reunió d' *animallitos*, puig que van llegir-se poesias alusives a varias bestias.

Y se acabó la funcion; per aquell vespre ¡ey! puig que l'endemà dilluns va continuar-se, pero va durar poch.

Al demati després d' haver pres la zocolata, sens dupte, marxà lo senyor Bisbe, acompanyat de tota la cort celestial ó sigan los *capellans* y tres y un parell de Mossos de la esquadra. Y encare diran que 'ls Mossos d' esquadra no serveixen per res!

Avans d' acabar aquesta ressenya dech dirigir un consell al doctor Esquerri, y es, que aconselli a ne 'l Bisbe que no torni mes per aqui, si acas no vol que las sevas ovelletas prenguin mals exemples, com son los de veure arribar a tot un senyor bisbe a caball... de qui dirian, lectors meus? Donchs a caball...!!! d' un burro!!!

Y a voste, ¿pare? Ramonet, també li aconsellare que vingui sovintet a fer predicas per aqui, puig que a ne 'ls salientins no agrada molt trobar un predicayre que sapiga donar algunas lliçons sobre las *noyas* y nos ensenyi alguna cosa d' alló de: *Viva tu mare, chavo!*

J. de D.

A UNA BEVATA ANOMENADA XERINGA

¡Ay bevata bigotuda, que estas de broma, pobretal! Sé que estas molt revoluda y ab ton gustos contraguada per cassar ab un paleta.

Sé que dius que a mi 'm sab greu un casament tan formal; fillets meus, no es ho pensat, perquè 'l dia que no casés es regal... 'l vint!

Encar que estás molt contenta per l' solist que has solist fe' d' aquell amor que valenta xxx jurarme, t' atornamenta certa cosa que jo sé.

Te sab greu que posschessi moltes cartes ton xich mossos teras. Vols que las esquetzi ja ho faré quan me 'n serveixi per los usos de la banca.

Y sera bondat de sobras un obrer tan sandungero y molt d' honor per las obras, que puguis pensar las pobras y besar lo meu trasero.

Que encare que xix un herete, alguns dies per tot arreu, no t'inch, no, cont tu, tant feite, ni 't arribaras may, lleija, a ne la sola del peu.

Y si herete dius que noch y que per 'xi 'm has deixat, debias colerme ab foch, quin amorosa tan poch qui d'aves al teu costat.

Calla, t'avia gervella la de biguti de cerdas; ó 't diré, santa femella, que per lo encara están verdes.

No diguis mes, ximufelias, que 't fan, noya, poch favor. Ara ja veig qué volias; ¡ay Xeringa! to 't mossos per disolvrat d' escalfos.

Peró com que és sancada per la mà d' experta llançis, preferias estomala, no poguente ser, casada ans ab los mortos xixots.

Y com que 'l foch era tant y 's desajia també missas, no 't bagueta dat exant donar ton cos delirat al meo brut escura-bassa.

No 't pensis que ara ab aixó vulgas fe' un escarfall del teu paleta, aixó no, perquè no poch, servio jo vash, agosi que all, del treball.

Al contrari, es un aixot que es per tu malaguanyat, max encare; un carambot, per haver lo seu cor tot a las urpias entregat.

Que tu que vixas ab odor de marit (tapasse 'l nas), per dar gust al teu fervor, t' has de buscar un rector que estiga ben sa y ben gras.

Y al teu pare, que voldria veure de santa en ferum li darsa tal alegris, que no estranyo que algun dia has vingut a aguarlar lo llum.

No diguis ate que 't coneixen que 't deu oïst molt m' agranta, vaxque després, quan te desatas, a las costillas s' engraxan per tanica y per farsants.

Ratota de agraxista, mal girbada y botaroda, amonitium sense armonia,

pu...ra Filla de Maria, montanya de carn peluda; Lo prometa que voste diu que per herete ha deixat, molt content, senyors, riu, y mes tranquil que may viu porque may no 't ha estimat.

Artur GUASCH TOMAS

Alguns telegramas d' aquestos últims dias han dit que en Carlets del Ax d' oros era a la Bisbal.

Bona errada d' imprenta. Perque suposo que ahont está sempre es a Babia.

Y ahont deuria estarse es a Sant Boy.

En Xiquena ja va per bé d' alló del tiro casual, pero encara no s' ha tret en net si fou intent de suicidió ó desgracia imprevista.

De tots modos, celebrem que vagi per be. Quan menos, per lo que ja deyam dias entera.

Per por de pitjor.

Ha sigut denunciat *El Democrata* de Girona per un article titolat *Pobre rey?*

Y ben fet li está tal cástich al atrevit periódich, per embustero.

Pobre rey? a qui cobra prop de quatre mil naps diaris no fent altre feyna que unas quantes mamadas cada dia?

Repeteix que li está be. Lo menos que podia dirli al *ralet* d' Espanya es *lo rey rich*.

Aquí de pobres no hi ha mes que 'ls espanyols que produheixen y 'l mantenen.

—A Ciudad Real ha sigut denunciat...

—Ja sé; un periódich.

—Donchs no senyor; lo governador ha denunciat...

—Un libre ó una fulla suelta.

—Li dich que lo que ha denunciat, per subversiu, es lo teló de boca del teatro.

—Dimoni! ab tal governador, fins se poden trobar peis als ous.

—Sí, y denunciarlos!

Torném a tenir gran remenada de *modas vivendi* y tractats de comers.

Y molta gent que demana cosas al govern ab tal motiu.

Malaguanyat temps que 's pert!

També uns quants representants de la classe obrera s' han dirigit a la regenta per aixó dels tractats de comers, recordantli que son marit los havia promés serlos padri.

¡Ah tanocas! Volia dir padri... de confirmar. Y vosaltres ara aneu buscant la bofetada.

En alló de las reformas liberals promesas, lo govern per ara dorm lo somni dels *justos*.

Y es que la Llibertat li ve ampla y a nosaltres nos ne vol fer anar estrets.

Se parla de próxima crisis ministerial. (No mes!...)

A Málaga s' ha fet un expedient sobre las obras del port, que no podian continuarse fins que recaygues resolució en lo citat document.

Habian passat anys y panys, com sempre que de tramitar expedients se tracta, y no acabava de venir may cap resolució.

Peró com tot en lo món té fi, ara resulta que s' ha resolit lo de marras, y las obras del port de Málaga poden continuarse.

Y aqui ve 'l bo de la cosa.

zena d' anys a un assumpto que 's tindria de resoldre en vuyt dias.

Ja no 's pot arribar a mes en materia de servilisme y adulació gubernamental!

Los carcardins se diu que tenen grans esperansas de tornar a apoderarse de La Seu de Urgell.

¡La Seu! ¡La Seu! Posser buscant La Seu se trobin ab la espelma encens, y 's cremin los dies.

Ella per aixó sempre aficions a las cosas pudentas y que s' assemblan a la cera.

Lo carca sempre tira a las sagristias.

En lo mes fort de la tempestat d' aygua del dimars, van ser despaxadas del colégi d' un convent de monjas del ensaxe duas noyetas, tenint de passar un torrent que per poch s' hi ofegan.

Peró que saben las esposas de Jesucrist del amor a la familia, si ellas may ne tenen... del seu marit?

Se 'ns diu de Vilanova que un tal Sr. Lluch va deixar quatre mil duros a la parroquia de Sant Antoni al morir-se, ab la condició de comprar un joch de campanas que toquessen un himne patriótic.

Com las campanas las volen encarregar a Fransa, lo rector está espeternat per por de que toquin *La Marsellesa*.

Ja sé que deuria voler ferlos tocar als quatre mil lo senyor rector: *lo dor* cap a la seva butxaca.

Com ja ha estat caixer de carlins, segons diuhen, y ara necessitan quartos...

Está próxim a publicarse un tomet de poesias de nostre colaborador Joaquim Ayné Rabell, que portará per titol *Branquillons*.

Acert y bona sort li desijem.

Del arcalde y del secretari del Ajuntament de Castellet se 'n contan moltas de crespas.

Mentres l' un destitueix estanques y 'n fa de nous com los ases los pets, l' altre estent las cédulas que ni Deu es capás d' entendre sa numeració y altres *perifillos*, que fan suposar als mal pensats cosas entremaliadissimas.

Y en fi, que uns que firmaren una protesta per cosas del estanch, van esser advertits de que anavan a ser denunciats per *delictes* de contribució, als que feya molts anys que estavan avingudas aquellas autoritats.

De tan terrible conflicte, es fácil que primer n' arribi lo vi ranci al cos, que la sanch al riu.

Com que aquesta trajeria promet acabar en un tiberi en que tothom porti mantellina.

Un senador esquerra ha dit en lo Senat que los espanyols no tenen cap religió.

En lo qual ha dit la veritat.

Y luego ha afegit que Espanya *debia* pagar la religió católica.

Home, aquesta sí que es llògica.

Si no fos que 's tracta d' un partidari de la democracia y de la monarquia (altre bunyol) casi se li podria dir que no toca pilota.

Peró en fi, los polítics democráticos partidaris del *rey bebé* no poden donar altra cosa que contradiccions.

Un milionari de París ha fet emperar lo seu despaig ab bitllets de banch, y la seva dona ja s' havia fet emperar la comuna de la mateixa manera.

En aquestos temps d' agitació socialista, trobo que es un gran remey para calmar las passions.

Y sobre tot, dexganar als famolenchs.

Actualment hi ha a Espanya una dotzena de governs civils disponibles pera colocar altres tants amichs del govern pera que vagin a fer carrera.

Donchs no mes que uns doscents son los aspirants que 's creuhen que *de dret* los perteneix ja la vara gubernamental d' alguna de las provincias *disponibles*.

Lo patriotisme dels aspirants está al cent per sis de la realitat dels governs pretinguts.

Habém rebut lo primer número d' un periódich que porta per títol *La Vara de Esculapio*, y ve a dedicar son principal esforç a moralisar la classe mèdica y farmacèutica.
Ben vingut sia.

LOS UCCELLS Y L' ESPARBER

PAULA

Un gran vol d' aucells hi havia que ni 's podia contar, y quan pe 'l cel s' estenia, se la llum del sol podia fèra a la terra arribar.

Mes per la fem acorasta cap a terra ven baixà, y sobre 'la campà ja posata anavan molts dispersats.

Un per 'quò, l' altre per 'tjà.

Al veure això un esparber que estava molt aprop d' ella, volgué, tranquil y seré, creyent no costarli res, anà a menjà alguna aucella.

Quan se prop de la campà estava disposat a devora, un aucell que se 'l mirava, ab crits d' alarma avysava la presència del tira.

S' aixà 'l vol tot, 'un plagi; l' esparber fugué espantat; al veure les aigües joludes; al 'l haguessen atropat, lo matan a pessigades!

Poble, tu és lo vol d' aucella, y encara tens esparber, presa de la folla 'la consella, comenxa com vas fer ella y no 'n tindrás may cap mes.

T. JORDÀ

Per una causa vista a Manresa, resulta que lo rector de Balsareny una paranyuga ab ressorts que fan sortir dos punyals.

Ara comprench la acció de pintar als capellans ab paranyugas.

Es una cinya d' enviar gent al cel.

En un diari de Madrid d' aquestos últims dias s' hi lleigex lo següent:

«Anoche, a las nueve, era muy comentado entre los vecinos de la calle de Lagartos, el hecho misterioso ocurrido pocas minutos antes en el convento llamado de las Adoradoras.

«Contaban testigos presenciales que, a dicha hora, y cuando por aquel extremo de la calle transitaba muy poca gente, llegó a la puerta del mencionado convento un coche, del cual descendieron inmediatamente dos caballeros, los cuales una vez en la calle, y después de abrirse a una sala soya la puerta del convento, hicieron descender a una señora que parecía joven y elegante, y la obligaron a viva fuerza a penetrar en el convento, a pesar de la resistencia que ella oponía, y de los gritos que daba, negándose a entrar y pidiendo socorro.

«Nadie acudió a socorrerla; los dos hombres la obligaron a penetrar en aquel recinto y la puerta se cerró detrás de ellos, y todo volvió a quedar en silencio. Este silencio fué interrumpido poco después por los pasos de un clérigo que, después de llamar a la puerta de un modo especial, tuvo acceso en aquella casa, cerrada a piedra y lodo para todos.

«Contamos el hecho tal cual nos lo han referido testigos presenciales.

«Ni, en efecto, se ha encontrado violentamente a una mujer, si esa mujer se encuentra, contra su voluntad, en aquella cárcel, no sería cosa de que la autoridad tomara cartas en el asunto?

«Porque es de advertir que en opinión de todos los vecinos del barrio, lo que pasa en el convento, pasa en historia y pasa de castaño oscuro.»

No se m' acut res mes que pensar en las mentidotas dels lliure-pensadors quan fan corre que en los convents poden passar escenas com aquellas que van donar lloch a que en Piquet escribís aquell drama sobre *La monja enterrada en vida* ó 'l *secret d' aquell convent*.

Vilanova y Geltrú, Juny 1886.

Ciudadá Director de LA TRAMONTANA.

Estimat amic y company: En lo cas de que creyent pot servir de profit pers LA TRAMONTANA, aquí va una noticia que no deixa de ser curiosa.

Fins ara, per regla general, havia succehit que tot allò que acostuma a passar en las sacristias entre las figas de la Maria y 'ls curanderos de animas de canti (vulgo burots) anava

precedit de algunas paraulas dolsas; pero ara es diferent. Ara fins hi menjan plats de crema. Deuhen pensar tal volta que la llet que comte la crema y aquella mica de midó que la fa agafallosa pot contribuir un tant a que l' altra llet que serveix per matons de monja siga també mes dolsa y que al menjarsela ellas los passi pel coll ab mes finura.

Y no os creagueu que siga això exagerat. Lo dilluns últim la mara Petronilla de las figas de la Maria va regalar als ja anomenats burots duas grans plats de crema que se la van menjar ab molta devoció tots junts y a porta tencada, en lo corral de Sant Antoni.

Aquest acte, que l' he pogut saber mercès a una fray que està d' incognit entre las figas, que se la passa molt bé perque reb sempre y que mereix todas las considerassions que 's poden demanar a uns animals de aquella especie, ha quedat allò que 's diu entre las sombras de la nit. No obstant hi ha qui asegura que van fer molta brometa, que van ballar algun zapateado y que fins van tocar panvo.

Pero això no ho vull creure. No pot ser que aquestes s' entretinga ab aquestes joquinas quan hi ha tanta feyna a la montanya.

Y ara girém full. Diumenje passat varen sortir pe 'ls carrers uns quants homes que anavan ab la camisa sobre las calças. Al detrás de ells hi seguien unas cuantas flavias reparadoras que per los polvos que duyan a la cara y las ulleres que teyan no semblava sino que habian sortit de guanya 'l vuyt rals en lo carrer de Puigcerda; de aquell carrer ahont lo senyor alcalde té reglamentadas las nenas, per lo qual no deixan de pagar alguns rals que van a parar... allà ahont volen.

Per ara res més. Prometentli enterarlo de tot quant succeheixi en aquesta vila, li envia un abras son company, Prim.

Canyellas es un poblet situat entremij de Vilanova y Geltrú y Vilafranca del Panadés.

Y 'ls feligresos de dit poble estan entre l' alcalde y 'l rector que 'n tenen un feix para aguantar la pietat.

Figúrintse que per ordre de la primera autoritat local se coloca cada festa un agutzil a la porta de la iglesia, y vigila mentres se diuhen missas si algu enrahona, prenent nota de tots los que cometen tal heretjia.

Y al s' endemà tots los que han enrahonat, rigut, tossit ó estornudat dintre la casa de Deu, ja 'n reben una papeleta de multa de tres pesetas, posada per l' alcalde, que comensa desseguida a aumentarla ab recàrrecs als que no pagan de moment.

També lo citat alcalde de Canyellas ha publicat un bando dicitant penas pe 'l que parli mal d' ell ó del rector.

Y potser dirian vostés que això ni al Africa passaria; donchs passa a Canyellas, qual vehinat aguanta las arcaldadas y rectoradas ab bastanta patxorra.

En algo 's té de coneix que es poble que en cada guerra civil dona bon contingent d' homes a la facció.

Per això es que aguanta tan pacient las mortallas que li posa 'l rector y la sarría del alcalde.

Lleigoixo en un periódich de Madrid:

«Anoche fué preso y conducido a la Cárcel-modelo el presbítero D. Juan Bigas y Labandó, formando de un artículo inserto en el periódico *El Escudado*. En dicho artículo se dirigian graves amonazas al señor obispo de Puerto-Rico. El periódico ha sido denunciado.»

Ho sento pe 'l periódich, y me n' alegro pe 'l capella.

Sempre es un consol que no ho haja arreglat a tiros.

Ha mort a Saragossa una senyora anomenada Victorina Bertol de Cuadra, y en la papeleta de defunció s' hi lleigia lo següent:

«Excelente hija, esposa modelo y libre-pensadora convencida, se ha separado de nosotros, sin necesidad de los auxilios de ninguna religion positiva, de la memoria dulce, tranquila y segura, propia de una conciencia honrada y un alma virtuosa, amante del bien y la verdad.»

Quan lo mon estiga ple de donas com aquesta, los capellans ja haurán fet a tots.

Un feligrés de Torrelameu (Lleyda) nos escriu queixantse de que 'l rector d' aquell poble gasta duas majordonas pe 'l seu servey.

Home, serà que n' té necessitat.

També 'n conta unas historias de la dona del secretari d' aquell Ajuntament, que s' hi poden sucra pa.

Tot son assumptos de faldillas en aquell poble ditiós.

Y es perque 's barrejan las negras ab las de color.

Lo rector de Vandellós sembla que s' enseja pera ser trabucayre de caballeria.

Té gran fatlera pera visitar las ermitas, y ho fa sempre montat en un gran caball y ab la arma sota 'l manteu de la sotana.

Aquestos exercis son molt útils pera comensar ab profit la próxima campanya.

¡Olé pe 'l clero espanyoll! ¡Viva tu mare!

IMPOSSIBLES!

Jamay s' extingirán las carrelletas que hi ha en lo cel, ni 's fondrà 'l sol rubent, y serán sempre sus raigs ardents.

Jamay lo mar podrà estarne sense platja, ni 'l mont anca sus, ni podrà 'l hom tampoch may penetrare d' aquest lo arca.

Jamay podrà la ciencia torrà encera, puig sempre té horitzó...

Jamay podrán exterminar la plaga de negres burots!

JUANQUIN AYRÉ RABELL

XARADAS

Una tres ha de cóst y dues ha dos de tela, seu comprar per la Manella la senyora Concepció y perque no li ceguyés y n' estés molt ben guardat, dintre d' un tot molt tapat se dirli que li porta.

J. PRATS Y N.

En Pau feu una ha tres quarta que no valia la pena, ran pagarli una fatal, y dos granes la senyora que encara se hi sent lo mal, y que sempre li dos quarta lo cap, desde 'l cop fatal. Prima terra es animal.

A. GARCIA

GEROGLÍFICH

VI
or IP an
I IV da
I a

SANTYET DE PALAPROVELL

SOLUCIONS

A LAS CARORIAS DEL NÚMERO PASAT

XARADAS: — Corral, Tu-de-la.

GEROGLÍFICH: — Tres mortecoras pernas y tres suizas fan sis donas.

Tipografía LA ACADEMIA, Ronda de la Universidad, 8, Barcelona

ESTÁ EN PREMSA

LA REVOLUCIÓ

poema en tres cants

original de

J. LLUNAS

Folleto de 32 planas, ilustrat per lo distingit dibuixant Manel Moliné, elegantment imprès en paper satinat y ab una magnifica cuberta de color.

Preu DOS rals

ACTUALITATS

Entrada en campanya del rey del As d' Oros.

Consell de generalissims de Sa Majestat Carcunda.